

*„Albula glandula,
Nec doleas nec noceas,
Nec paniculas facias,
Sed liquescas tanquam salis (mica) in aqua!“³¹⁸*

„Hoc ter novies dicens spues ad terram et glandulas ipsas pollice et digito medicinali perduces, dum carmen dices, sed ante solis ortum et post occasum facies id, prout dies aut nox minuetur“³¹⁹.

Що се отнася до „glandulas“, в тези формули изглежда има или някакво объркване, или съвпадение, тъй като една и съща дума означава сливици и малки жълъди. Както много често се случва, сходството в имената води до схващането, че едното трябва да е подходящо средство за лечение на другото. Вероятно в тази церемония са се използвали и жълъди. В коментара си по този въпрос Грим отбелязва: „Die Glandula wird angeredet, die Glandulæ gelten für Schwestern, wie wenn das alt hoch-deutsch druos glandula (GRAFF 5, 263) personification ankündigte. Alt Nordisch ist drôs, femina“³²⁰.

Има още една детска рима, която очевидно е извлечена от екзорсизъм, което ще рече от заклинание. Всички мои читатели познават детската песничка:

*„Охлю, бохлю, в къщата не стой,
защото ще те посиня от бой.*

³¹⁸ „Бяла сливице,
болка не причинявай, вреда не причинявай,
не се подувай,
а се стопи като (зрънце) сол във вода!“ (лат.) – б. пр.

³¹⁹ „Като кажеш това девет пъти, плюеш на земята и докато рецитираш, държиш жълъдчетата между безименния си пръст и палеца, правиш го преди изгрев при намаляване на деня и след залез – при намаляване на нощта“ (лат.) – б. пр.

³²⁰ „Обръщението [в заклинанието] е към glandula, а glandulae се възприемат като „сестри“, сякаш старовисоконемското „druos glandula“ (т.е. жлеза, сливица, GRAFF 5, 263) е одушевено, персонифицирано. В староскандинавски „drôs“ е от женски род“ (нем.) – б. пр.